

מסורת הש"ס

(א) לעיל ט. [טו.], צ [נלקמן עא. סוטה כ.], א [נעיל יכ.], ד [נלקמן סח.], (ס) [נכסיי הגי' חילא דב רי"ה וריב' דרשיי.], ו [נלקמן סח.], ו [עירובין י. וט"ג], (ח) [לקמן סג.],

	
הגהות הב"ח	
(א) רש"י ד"ה במחבא וכו' כרכוס. ג"כ משנה דמחוטות דף כו והוא מפור: (ב) ד"ה והא מדקתני וכו' דפרין הכי קס"ד דהאי: (ג) תוס' ד"ה לא לריכא אלא לרימ':	
 	
מוסף רש"י	

במחבא. מחמת פחד ליסטין ופולגת (לעיל סו. ובעי"ז טו.). הרי זו טהורה. אם נדקה אחרי כן ומנאמא טהורה ולא אמר אורת בזמנא נא (וסוהי כ.).

ישבה לה ולא נדקה. אכל נשים קאי ולא לעיל מהדר: **טמאה**. לאורח בזמנא נא: **במחבא**. מחמת ליסטין או (א) כרכוס: **ימי הזב**. ימי ספירו: **ושומרם יוס**. כיון שנפתח מעיינה וראתה היום אע"ג דבתוך י"א היא היא למחר נחזקת **נריכה נדיקה**. שחרית וערבית ומשעבדו לריכה לצדוק כדאיתא בפ"ק (לעיל דף יא.). **והא מדקתני סיפא ישבה**. דמשמע דיעבד מכלל כו'. והאי דפרין (ב) כן דס"ד דהאי ישבה אמוך י"א קאי: **לימי נדה**. לימים שראוין לנדה כגון אחר י"א שבין נדה לנדה: **נחזקת טהרה**. שנסתלקו דמיה נזדומה וילאו: **זימי נדה**. לאחר שעבדו י"א וראויים לנא ימי נדה: **נעיא נדיקה**. לנחמלה אבל ישבה ולא נדקה דיעבד טהורה ואם הגיע וסת הקבוע לה ולא נדקה היא לא ודאי טמאה: **לא נלכא**. הא דקתני כל י"א נחזקת טהרה אלא לר"מ בסוף פרק ראשון בגמרא: **אמאי ויליא**. תשמש כל י"א: **דלמא אסיא נלקולא זימי נדה**. בימים הראויים לנדה אסורה לשמש שמה תקלקלנו: **רצא אחר**. מתני' דקתני כל י"א נחזקת טהרה: **לומר**. שאם תראה בזה אינה מטמאה מעת לעת לפי שמסולקין דמיה: **הגדה**. כלומר אשה שרואה דס מטמאה מעת לעת בראיית תחלת נדומת: **והוצה ושומרם יוס**. כלומר והרואה בתוך י"א צין שרואה ג' ימים דהוא צזה צין שרואה יוס אחד דהוא שומרת יוס מטמאה מעת לעת בראייה ראשונה: **היוגדת**. שילא דס צפמיחמ הקצר מטמאה מעת לעת בראייה ראשונה: **חייא דר רב הונא**. פי' אמתני' מהדר: **בסוך ימי ויצנס**. כגון ראתה ג' פעמים מט"ו לט"ו אין זה וסת לענין דיה שעמה או לענין שאם לא נדקה תהיה טמאה דמט"ו לט"ו הוא ימי ויצה וכן כל הימים מששלמו ז' ימי נדות עד י"ח דשלמי ימי ויצה בזהי נדות: **לא שמיע לי הא שמעטפא**. דרב יוסף תלמידו דרב יהודה שהוא תלמיד של רב ושמואל וחתה רב יוסף ונעקר תלמודו וכשהיה שומע מימרא דרב ושמואל ואינו מוכר לאותה שמועה מתמיה ולא תלמידו של רב יהודה אני ולא אמר לי שמועה זו ואצ"י תלמידו מוזירו (מדיס דף מא.). **אם אמרם ניהלן**. קודם חולייך: ה"ג **והאא אמרם ניהלן**. על משנה זו אמרת לנו משמיה דאין אשה קובעת לה וסת זימי ויצה: **למודה**. רגילה: **יוס ט"ו**. לקמן מפרש ליוס ט"ו לטבילתה: **ושינעה**. לה וסת ליוס כ' פעם אחת: **זה וזה אסורין**. אין צ"ל ט"ו שעבר שאסור שהרי כל היום הממניה שמה

תראה דקי"ל [נלקמן סג.] דחייב אדם לפרוש מאשתו סמוך לוסתה ואין צ"ל יוס כ' שראתה בו שהרי נדה היא אלא ה"ק כשיחזור ויגיע ט"ו אסורה לשמש שהרי יוס וסתה הוא ועדיין לא דילגתו אלא פעם אחת ואין וסת נעקר צפחות מג"פ וכשיגיע יוס כ' לראייה של כ' אסורה לשמש שמה תקבוע וסת מכ' לכ' שהרי שינתה פעם אחת ליוס כ' וכן פעמים ליוס כ' זה וזה אסורין יוס ט"ו ויוס כ' הנא אצל ג' פעמים ליוס כ' הותר יוס ט"ו ונאסר יוס כ': **לא שגו**. דליוס ט"ו הוי וסת קבוע דליצני תלתא וזימני למיעקריה: **אלא**. שהיתה רגילה לראות יוס ט"ו לטבילתה לסקו ז' ימי נדה ורואה ליוס ט"ו שהוא יוס כ"צ לראייתה דכבר שלמו ימי וזו לסקו י"ח והרי ד' ימים שהגיעו ימים שראויה להיות בזה נדה: **מקבוע לא קבעה**. בתוך ימי ויצה דתצני ג' וזימני למיעקריה דנחדא זימנא הוא דעקר לה ואם ישבה ולא נדקה טהורה: **מינש מהו דניחוש לה**. אם היתה רגילה מט"ו לט"ו דהיינו תוך ימי וזו מי צעיא למינש ולא תשמש ליוס ט"ו קודם ראייה שמה תראה:

בנות כותים פרק רביעי נדה

לֹא צריבא (א) לֹר"ב. ומועיל מה שהיא נחזקת טהרה שמותרת לשמש כל זמן שלא גירשה א"נ אינו חייב לגרשה עד שעבדו י"א יוס: **והיוולדת בולן** משמאות מעת לַעת. אע"ג דמעוברת דיה שעמה היינו נשאר דס שרואה כשהיא מעוברת ולא בראיית

אישבה לה ולא בדקה שגגה נאנסה הוידה ולא בדקה טהורה הגיע שעת וסתה ולא בדקה הרי זו טמאה (ב) ר"מ אומר יאם היתה במחבא והגיע שעת וסתה ולא בדקה הרי זו טהורה מפני ט שחרדה מסלקת את הרמים יאבל ימי הזב והזבה ושומרת יום כנגד יום הרי אלו בחזקת טומאה: **גב' למאי הלכתא** אמר רב יהודה לומר שאינה צריכה בדיקה והא מדקתני סיפא ישבה ולא בדקה מכלל דלכתחלה בעיא בדיקה סיפא אתאן לימי נדה יוה"ק כל י"א בחזקת טהרה ולא בעיא בדיקה אבל בימי נדתה בעיא בדיקה ישבה ולא בדקה שגגה נאנסה הוידה ולא בדקה טהורה רב חסדא אמר לא צריבא אלא לר"מ דאמר אשה שאין לה וסת אסורה לשמש ה"מ בימי נדתה אבל בימי זיבתה בחזקת טהרה קיימא א"ה אמאי א"ר מאיר יוציא ולא יהיזיר עולמית דלמא אתיא לקלקולא בימי נדה הא מדקתני סיפא הגיע שעת וסתה ולא בדקה מכלל דבאשה שיש לה וסת עסקינן חסורי מחסרא והכי קתני כל י"א בחזקת טהרה ושריא לבעלה ובימי נדה אסורה בר"א באשה שאין לה וסת אבל יש לה וסת מותרת וצריכה בדיקה ישבה ולא בדקה שגגה נאנסה הוידה ולא בדקה טהורה הגיע שעת וסתה ולא בדקה טמאה הא מדסיפא ר"מ היתה במחבא והגיע שעת וסתה ולא בדקה טמאה שר"מ אומר אם היתה במחבא והגיע שעת וסתה ולא בדקה טהורה שחרדה מסלקת את הרמים צריבא אמר לומר שאינה מטמאה מעת לעת מיתיבי ה"הגדה והזבה והשומרת יום כנגד יום והיוולדת כולן מממאות מעת לעת תויבתא צריב היוגא בר חייא אמר שמואל צומר שאינה קובעת וסת בימי זיבתה. ולא מיעביא זימי ספירת ויצה ממם דאינה קובעת אלא משמע דאפי' בימים הראוים לויצה אע"ג דאינה וצה ומעיינה סתום אינה קובעת כגון שרואה פעם אחת תוך י"א יוס ופליג ארבי יוחנן ור"ל דאמרי צסמוך אשה קובעת לה וסת תוך ימי ויצתה ממם דהיינו בלמנע ספירת ויצתה דומיא דמוך ימי נדותה וכ"ש דקובעת זימים הראויים לויצה וקי"ל כרבי יוחנן לגבי שמואל כדלמך פרק

מי שהולאווה (עירובין דף מו.): **מקבע לא קבעה ע"י ראייה** זו. של תוך ימי ויצה לא קבעה וסתה שטצטרך לעוקרו על ידי שלש פעמים כאילו קבעה וסת זימי נדה אצל מהו שתחוש פעם רביעי אפי' בל הוסת זימי ויצה ואהא מייתי שפיר דחיישין: אלמא

למי

כב א מיי פ"ח מהל' איסורי ביאה הל"כ ופי"ג מהל' מטמאי משכב ומושג הל"ה סמנ לאון קול טוש"ע יו"ד סימן קלו סעי' ד) [קפט סעיף ד]:

כג ב (מיי) שס סמנ שס טוש"ע שס סי' קפד סעיף ח:
כד ג ע"י במיי שס פ"ו הל' כא כב:

כה ד מיי שס פ"ח הלכה יא:

כו ה מיי פ"ג מהל' משכב ומושג הל"ז:

כו ו מיי פ"ח מהל' איסורי ביאה הל"ט סמנ לאון קול טור יו"ד סימן קפט:
כז ז מיי שס הל"ח סמנ שס טוש"ע יו"ד סי' קפט סעי' ב וסעי' די:

	
תוס' הרא"ש	

לא צריבא לרי' מאיר כו. ותימה וכוין דצריך להוציא משום דילמא אתי לקלקולא בימי נדה מאי נפקא מינה דאחר עשר בחזקת טהרה וי"ל דנפקא מינה דמותרת לשמש כל זמן שלא גירשה. א"נ דלא אתי חיוב לגרשה עד שיעברו י"א יום: ויהיוולדת כולן מטמאות מעת לעת. אפי"ג דמעוברת דיהה שעתה הכא שיצא דס לפתיחת הקבר שאני אי נמי כו' יוסי דבעי הפסקה ג' עונות א"ג כגון שראתה פעם אחת ולית ליה דדיין כל ימי עיבורן: לופי' שאינה קובעת וסת בתוך ימי זיבתה. ה"פ דמתני' כל י"א יום בחזקת טהרה כלומר היא בחזקת שאינה רואה והיא מסולקת מרמים הולכך אפי' אירע שראתה ג' פעמים בתוך ימי זיבתה מקרה בעלמא הוא ולא הוי קביעות וסת: מייחש מהו דתיחוש ליה. פירשיי אם היתה למודה לראות מט"ו לט"ו מהו שתחוש לפרוש מבעלה כשיגיע זמן וסתה ופשיט ליה רב פפא מהא דאמרינן היכא דשינתה לכ"ז דכי הדרי אתו כ"ב קיימא בתוך ימי זיבתה וקתני זה וזה אסור וכי הוי דחוששת כשיגיע זמן וסתה בתוך ימי זיבתה לוסת שקבעה חוץ לימי זיבה ה"ה חוששת לוסת שקבעה בתוך ימי זיבתה. וניחא טפי לפרושי הכי מיקבע לא קבעה בימי זיבתה מייחש מהו שתחוש בתוך ימי זיבתה לוסת שקבעה חוץ לימי זיבתה מי אמרינן כי הויכ דלא קבעי לה וסת בתוך ימי זיבתה משום שהיא מסולקת דמים. הכי נמי אינה צריכה לפרוש כשיגיע זמן וסתה בתוך ימי זיבתה:

עין משפט ונר מצוה